

A legnagyobb
ziccerek...
(2. oldal)

Internetfüggő
gyerekek
(3. oldal)

Mi leszél,
ha nagy leszél?
(7. oldal)

Mi lett veled,
„vén diák”?
(7. oldal)

2 0 0 8 / 2 0 0 9 . 7 . é v f o l y a m

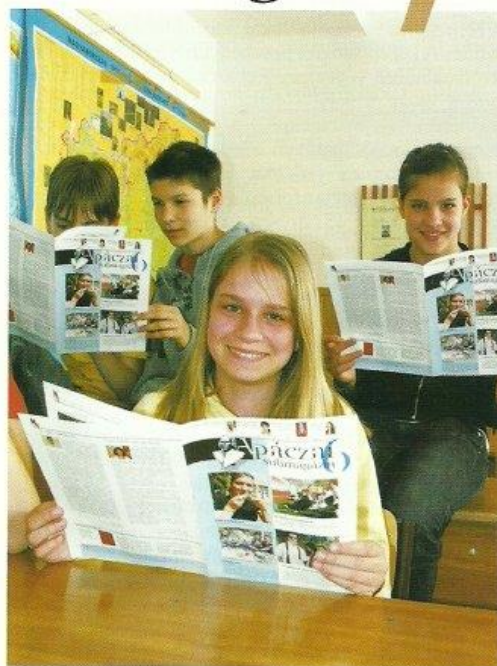

Apáczai sulimagazin

Emlékkörző színfoltok

Szimpatikus, kreatív, merész és egyedi. Ezekkel a jelzőkkel illették az apáczais diákok az iskola alagsorában létrehozott graffitifalat, melyre minden évben felfesthetik színes monogramjukat a végzős tanulók. A 8. c osztályból ballagó Kitti, Gitta és Beatrix sok ötletet merített a tavalyi búcsúzóik kezjegycímből.

Mondd el a véleményed!

Töretlen népszerűségnek örvendő iskolaijságunk, az Apáczai Sulimagazin idén is kellemes, vidám pillanatokban gazdag, tanulásmentes vakációt kíván az iskola minden diákjának. Örömmel tapasztaljuk: ti, diákok, tanáraitok és szüleitek is érdeklődve olvasgatjátok közös munkánk gyümölcsét a tanév végén. Számtalan dicséretet és építő kritikát kapott szerkesztőségünk az évek során az iskola folyosóin. Olvasóink ezentúl e-mailben is elmondhatják véleményüket, elektronikus leveleiteket az alábbi címre várjuk:

apaczaisulijsag@freemail.hu

Várostrom és zoknicsata

Enyém a vár, tiéd a lekvár! – kiáltottak fel május 14-én a játékos várostrom deli vitézei az iskolaudvaron. Az ifjú hősök zoknigolyókkal indították és papírpajzsral hártották a támadásokat.

M Á S K É P (P)

A legnagyobb zenei...

Sallai József tanár úr személye, személyisége és jellegzetes kosaras köszönése minden diák előtt jól ismert. Az Apáczai Sulimagazin Másképp(p) rovatának főszereplője legszebb emlékeit elevenítette fel a pedagógus- és kosárpályán töltött évtizedekből.

- A jó tanárt is tanította valaki egykoron. Kik befolyásolták pályaválasztását?

- Nyíregyházi lévén a Jókai Mór Általános Iskolába jártam. A középiskolát a Széchenyi István Közgazdasági Technikumban végeztem. Két szenczi testnevelővel hozott össze a sors a diákéveim alatt, az általános iskolában Bécsi Zoltántól, a középiskolában pedig Fiedler Barnától tanultam sokat. A „közgázon” kapott sokoldalú képzés (atlétika, súlylökés, korlát stb.) remekül megalapozta a főiskolás éveimet. Voltaképpen a középiskolában, 15 évesen kerültem kapcsolatba a kosárlabdával, a Tanítóképző Intézetben, majd a BGYTKF-en töltött főiskolás éveket (történelem-testnevelés szak) már végigkosárlabdáztam két nagyszerű testnevelő, Csorba Józsefné és Lövei Jenőné keze alatt.

- Az Apáczai diákokat és leendő testnevelő tanárokat is tanítania kell, elhivatottsága és lendülete máig töretlen. Mi a titka?

- 22 éves koromban, 1970-ben Nagycserkeszen kezdtem tanítani, majd Nyírszölösön dolgoztam. 1974 januárjában kerültem az Apáczai egykori tanszékvezetőm, Gál Lajos ajánlásával. 1977-től szakvezető is vagyok, a hallgatói képzésből adódóan számtalan főiskolással foglalkoztam. A hallgatóképzés könnyebb volt régebben, hiszen akkor még szükség volt tanárookra, és sok időt tudtam eltölteni a kistanárokkal. Közös programokat szerveztünk, amelyek jól összekovacsolták a csoportokat. Nem voltunk agyonterhelve óraszámmal, nagyobb energiával lehetett dolgozni. Az utóbbi öt-tíz évben megcsappant a pedagóguspálya felé kacsingatók száma, és az elhelyezkedés is nehezebb, szóval nincs motiváció. Valljuk be, az Apáczai gyakorló mindig is keresett, népszerű iskola volt, az itt tanító kollégáknak elengedhetetlen a mindennapos felkészülés, kitartás és

persze a szüntelen szakmai megújulás. Meggyőződésem, hogy szeretni kell a gyereket, enélkül nem lehet ezt a hivatást űzni. Kell a jó hangulat, a mosoly, a diákok problémáinak megértése, átérzése is. A pályám során rengeteg jó szülővel hozott össze a sors. Ahhoz, hogy egy gyerek tündökölhessen, elengedhetetlen a szülő-gyermek-tanár jól működő háromszöge!

- Melyek a legtündöklőbb kosaras élményei? Egyáltalán, kiből lesz jó kosárlabdázó?

- Nem én voltam az első kosárlabdaedző ebben az iskolában. Molnár Pista és Kovács Laci rakta le a kosárlabda alapjait az Apáczai, én már ebbe „csöppentem bele”. Kovács Lacival 1975-ben megnyertük életünk első országos mini bajnokságát Budapesten, a Pajtás-kupát. Akkoriban még csak gumilabdával edzettünk, egyetlenegy kosárlabdánk volt. 25 éven át országos döntősök voltunk! Olyan kiváló kollégákkal dolgozhattam együtt e sportban, mint Kovács Laci, Elek Tamás, Vajda Laci és jelenleg Vajda Tamás. A mindenkori iskolavezetésnek szívügye a kosárlabdasport támogatása, köszönet érte. Sok tehetséges gyerek járt és jár ma is kosárlabdázni, egy jó játékosnak szüksége van elszántságra, odafigyelésre, akaratra, kitartásra és a nehézségek elviselésére. Boldogan nyugtázom, hogy jó néhány ifjú kosarasomból remek testnevelő lett, illetve sokan végeztek főiskolát, egyetemet, és termelődött ki innen NB I-es, NB-s és válogatott játékos is.

- Hogyan alakult ki a jellegzetes kosaras köszönés?

- A kosárlabdában nagyon fontos a csuklómunka, azaz a dobótechnika. Van, aki egyből ráérez, van, akinek évekig kell magyarázni, mégsem tudja tökéletesen elsajátítani. Hogy a gyerekekbe jobban beleivódjon ez a technika, egyszer elhatároztam, hogy így fogok köszönni edzéseken. Idővel a többi gyerek is átvette ezt a kosarasoktól.

- Úgy hírlík, ösztől nyugdíjba vonul, mégsem hagyja el a pályát...

- Mindkét hír igaz. Júniusban vár rám az öreg kosarasok sporttalálkozója, augusztusban pedig kezdődik a felkészülés a következő bajnoki évre. Július a pihenés hónapja lesz, de nem nyaralni, kirándulni, hanem – boldog nagypapaként – unokázni fogok! Szeptembertől valóban nem fújom meg többé a tanári sípot az Apáczai, de a kosárlabdával továbbra is foglalkozom majd, készülnék a serdülő- és gyerekbajnokságra.

Újra itt van, újra itt van...

A tizenhat éve végzett 8. b osztály tagjai tartottak osztálytalálkozót április végén iskolánkban. Sokat változtak az ifjak és a gyakorló is az eltelt évek alatt. Egyben azonban – mondták – nincs különbség, ma is szívemengető érzés belépni az Apáczai kapuján, találkozni, beszélgetni egymással. Egyikük gyermeke már itt tanul, s többek gondolják úgy, hogy ők is ide hozzák csemetéjüket.

Ami pedig az osztályt illeti, jó lenne öt év múlva ismét összehozni a nagy csapatot.

Internetfüggő gyerekek

Ma már nemcsak a veszélyes oldalak fenyegetik a világhálón böngésző gyerekeket, hanem az internet-függőség is. Megdöbbentő adat, hogy Magyarországon a 11-14 éves internetezők több mint fele évek óta használja a világhálót, a 7-10 évesek kétharmada az utóbbi egy évben kezdett internetezni. Súlyos probléma, hogy rengeteg gyereket a szülei magára hagynak internetezés közben, így addig és olyan oldalakat néznek meg, amit és ameddig csak akarnak.

(Forrás: Origo, 2009. január 6.)

Huszár János kommentárja:

Nem az internetezéssel van a gond, hanem az olyan tartalmakkal, melyek nem a gyerekeknek valók. Az ilyen oldalak megnézése ellen jól lehet védekezni szoftveresen. A Windows Vista-ba például már beépített internet-szűrő program van, de más rendszerekre is találunk ingyenes szűrő szoftvereket. Az iskolában megtanítjuk a helyes internethasználatra a tanulókat, és próbáljuk megmutatni a hálózat azon tulajdonságait, amiért igazából létrejött a világháló. A gyerekek hajlamosak arra, hogy pár oldal látogatásával kimerítsék az internetezés fogalmát, ezért nagyon fontos, hogy megtanulják azokat a lehetőségeket, amelyek megkönnyítik, kényelmesebbé teszik az életüket. Ilyenek például a menetredek, moziműsorok, a kereső-programok stb. Természetesen számtalan előnye mellett az internet veszélyeire is felhívjuk a diákok figyelmét.

S z e r i n t e d v e s z é l y e s a v i l á h á l ó ?

Kánya Péter (5. a osztály)

Ha a gyerekek ésszel használják a világhálót, és a szülei is odafigyelnek rájuk, szerintem nem árthat nekik, sőt sok jó dolgot megtudhatnak a világról, a kedvenc együttesükről vagy a hobbiukról stb. Amikor van egy kis szabadidőm, építő játékokkal játszom a neten, mert érdekes és tanulságos. Az ősémnek, Marcinak inkább a harcolós játékok „jönnek be”, nem értem, miért.

Marjay Döme (6. a osztály)

Ne hagyjuk magunkat megfélemlíteni a hálón! Én a saját bőrömről tapasztaltam meg, milyen veszélyes lehet az internet a gyerekekre. Az egyik közösségi, beszélgetős oldalon „bepróbálkoztam” nálam egy 36 éves férfi. Megfenygettem a pimasz disznót, hogy szálljon le rólam, különben szólok a rendőrségnek. Apukám ügyvéd, édesanyám bíró, szóval simán elkaptuk volna!

Böcsi Henrietta (7. d osztály)

Gyakran netezek, inkább otthon, mint a suliban. Este alig várom, hogy beszélgessek egy jót a barátaimmal MSN-en. A chat már egészen más teszt! Veszélyesnek tartom, mert tele van idegenekkel, akik fondorlatos trükkökkel behálózhatják a gyanútlan embereket. Imádom a történelmet, így nem csoda, hogy az egyik kedvenc interaktív játékom az interneten a Honfoglaló.

Kubovics Bálint (4. c osztály)

Nem tudom, ki találta fel az internetet, de nagyon jól tette! Sokat segít, amikor gyűjtőmunkát kell készítenem a suliba, például természetismeret órára. Rengeteg olvasnivaló és kép is van a hálón. És persze ott van még a sok zene és videóklip, na meg az MSN-es beszélgetések. A 18-as karikás oldalakat kerülöm, amikor szörfözök, mert nem nekem való.

Új névre hallgatunk!

Megszűnik az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola – rebesgették az emberek tavaly nyáron szerte a városban. Kiderült: a hír igaz, de pánikra semmi ok, ugyanis csak az iskola neve szűnt meg, pontosabban kibővült. „Nyíregyházi Főiskola Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény” – tavaly szeptembertől így írik, s hívják pontosan a körüli gyakorlónkat. Andó Károly igazgatótól megtudtuk, a kiegészítés nem csupán formalitás, azért volt rá szükség, mert átalakult az intézmény képzési rendszere, új oktatás és művészeti képzések sokasága indult útjára az Apáczai falai között.

A 2008/2009-es tanév kezdetén három tanszakon kezdődött el a képzés: táncművészet (néptánc), színjáték (dráma), illetve képző- és iparművészet (grafika). Régi igénynek tettünk eleget az úszásoktatás bevezetésével, az 5. évfolyamosok immár nemcsak a tanulnivalók tengerében, hanem a Nyíregyházi Főiskola uszodájában is nagyokat csobbanhatnak – mondta el az Apáczai Sulimagazinnak az igazgató úr.

ROBOCUP

Tanítványaink Ausztriában (Bécsben) a nemzetközi bajnokságon képviselték hazánkat, majd a Magyar Ifjúsági Robo Kupa Bajnokságon 1-2. helyezést értek el. Így lehetőségük van június végén Grázban a Robocup Junior Világbajnokságon is részt venni.

H á z u n k t á j á n

Hogyan született a Japán-hét?

ismerkedtek a japán kultúrával.

Szadako élni akar! A Hirosimában ledobott atombomba a kétéves Szadakót nem ölte meg, ám a sugárferdőzés tíz évvel később mégis elvette életét. Az ő emlékét idéztük fel a japán héten. Diákjaink darukat hajtogattak, műveltségi vetélkedőn vettek részt, haikukat írtak,

Hullámszik a víz,
A partot mossa lassan.
Szétszórja a fényt.

Teski Tinka 8. d

Hegyek szerteszét,
Magányosak és zordak,
De csillog ormuk.

Kántor Máté 8. d

Rút felők jönnek,
Eltakarják a napot,
Elalszik az ég.

Sipeki Dániel 8. d

Besurran az éj,
Hold vigyorog az égen,
Befed a homály.

Balogh Észter 8. d

Fordul a világ,
Fény tör elő a mélyből,
Éji sötétből.

Benke Bence 8. d

Lenyugszik a nap.
Már eltávoztunk mi is.
Csak a por marad.

Parragh Gergely 8. d

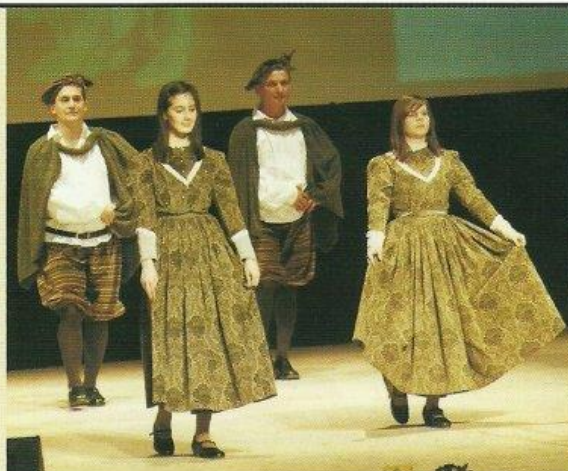
Hold ragyogását,
Napfény csillogását
Tükrözi a víz.

Béltéczy Bence 8. d

Suttog a falomb.
Játszik vele a szellő.
Egy levél lehull.

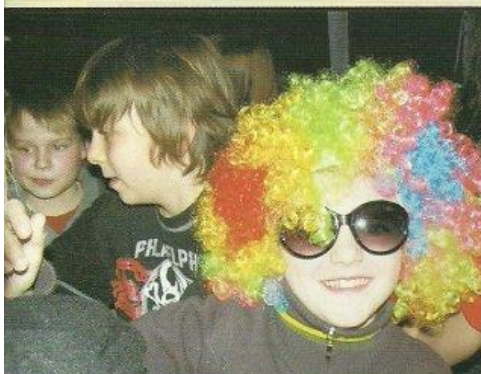
Véress Anita-Katona Viktória 8. d

Mátyás király udvarában

Sok-sok meglepetést, vidám órát és finom falatot tartogatott a 12. Apáczai-bál több mint kétszáz fős vendégserege számára a Nyíregyházi Főiskola Kodály termében tartott jótékonyági est februárban. A rektori köszöntőt nagycsedi lakodalmas, majd nép- és hastáncműsor követte. A férfi tanárok a végzős diáklányokkal karöltve középkori, reneszánsz táncot jártak, megidézve Mátyás király udvarát. A tanárnők férfiruhába bújva néptáncoltak a színpadon, amit a Recip-Rock tanár-szülő zenekar produkciója követett. A bál idei bevételét az oktatási eszközpark bővítésére és felújítási munkálatok finanszírozására fordította iskolánk.

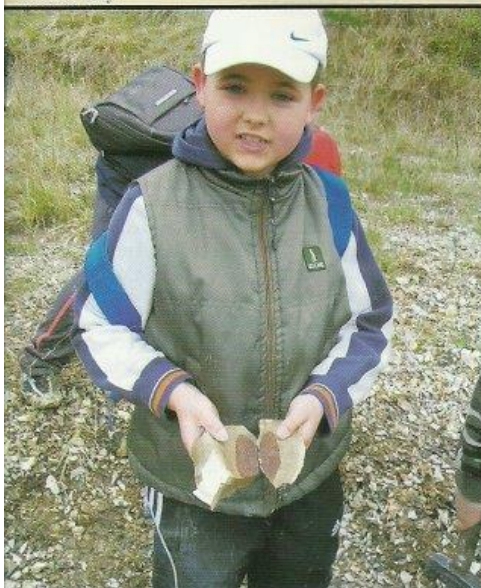

Cinkeavató

Iskolánkban első ízben rendeztük meg a cinkeavatót, melynek keretében a nyolcadikos diákjaink nagy móka és kacagás közepette felavatták az újdonsült ötödikeseket. Reméljük, hagyománnyá válik ez a rendezvény.

A franciások mozgalmas éve

Iskolánk szervezte az Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Versenyt, melyen diákjaink is sikeresen szerepeltek. A „Francia nyelv ünnepe” lehetőséget adott tanulóinknak a Budapesti Francia Intézetben való bemutatkozásra. Dijonból érkező vendégeket fogadtunk idén az Apáczai-bál, akik a magyar iskolarendszerrel ismerkedtek. Az Idegen Nyelvű Dramafesztiválon több díjat is kapott a francia nyelvű drámacsoport.

Természetjáró Szakosztály

Iskolánk természetet kedvelő diákjai és tanárai rendszeresen vesznek részt a jeles napokhoz kapcsolódó túrákon. A víz világnapjához kötődve a túra kiegészült egy közös játékkal, mocsárjárással is.

ELBOCSÁTÓ, SZÉP ÜZENET

8. a osztály
Osztályfőnök: Gaál Lászlóné

*„Az élet legnagyobb boldogsága,
ha tudhatjuk, hogy szeretnek...
annak ellenére, amilyenek vagyunk.”*

(Victor Hugo)

8. b osztály
Osztályfőnök: Kindruszné Munkácsi Ágnes

*„Nézz vissza most egy percre, nézz az útra,
Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza...aztán ismét csak előre,
S indulj tovább az alkotó jövőbe.”*

(Kiss Jenő)

8. c osztály
Osztályfőnök: Gazdag Károlyné

*„És érezzék egy kézfogásról rólad,
Hogy jót akarsz és te is tiszta, s jó vagy.
Egy tekintetük elhitesse veled,
Szép dolgokért élsz, és érdemes élned.”*

(Váci Mihály)

8. d osztály
Osztályfőnök: Szulics Zsolt

*„Aki mindenkifölött ragaszkodik ahhoz,
hogy az élet öröm, annak valóban öröm élni!”*

(Taitosz)

EGY KISTANÁR NAPLÓJÁBÓL

Gondolatmorzsák Juhász Judit Eszter tanító néni (Nyíregyházi Főiskola, 4. évfolyam, tanító-magyar) elképzelt naplójából.

Nyírszőlősen lakom, oda is jártam iskolába. Alsó tagozatos koromban nagy hatással volt rám a tanító nénim, akkor döntöttem el: én is tanító szeretnék lenni!

Első, harmadik és negyedik osztályos gyerekeket tanítottam itt, az Apáczai-ban. Csupa pozitív tapasztalatot szereztem ebben az iskolában a gyakorló tanítás ideje alatt.

Három szakvezető vezetett be a tanítói hivatás rejtelseibe: Kristóf Jutka néni, Fülöpné Csordás

Viktória és Vargáné Darida Mariann. Köszönöm nekik! A szakmai gyakorlatom során szinte az egész alsó tagozatot sikerült megismernem. Be kell vallanom, minden órát szerettem. Úgy hiszem, szimpatikus voltam a gyerekeknek. Hamar összebarátkozunk, így könnyebb volt az együtt végzett munka is. Az apáczais diákokról csak jót tudok mondani: felkészültségükkel, tájékozottságukkal nagyon sokat segítettek nekünk, kistanároknak, hiszen van tudás, amire alapozhatjuk az óráinkat. Izgalmas, ötletes, sokszor humoros megjegyzéseikkel igazán pörgőssé, vidámmá varázsoltak egy-egy tanítást. Mindenképpen tanítani szeretnék a jövőben, remélem, még sok olyan szép élményben leszek részem, amilyenekben itt, az Apáczai-ban. Mindig jó szívvel fogok emlékezni az első iskolára, ahol álmom teljesült.

Mi lett veled, „vén diák”?

Babicz Tamás pár éve még az Apácaiban koptatta az iskolapadot, néhány hete már a Krúdy Gyula Gimnázium végzőseként adott számot érettségéről. Az Apácai Suli-magazin interjúkérésének még az érettségi vizsgák keresztútjében sem tudott nemet mondani.

- Merre tovább, ha kezdedben az érettségi?

- A vizsgaeredményeimet még nem tudom, hiszen csak az írásbeliknek lett vége, reményeim szerint a magyar és történeti érettségik 90 százalék körüliek, a matek 70-75 százalék között lehet. Természetesen továbbtanulok, főképp a humán tárgyak felé orientálódva, hiszen jogász, ügyvéd, esetleg politológus szeretnék lenni. A sok tanulás mellett persze jut idő némi kikapcsolódásra: megszokottak a hétvégi kisebb bulik is. Ami a lányokat illeti, az el nem kötelezettség híve vagyok, amíg lehet, szabad életet élek. Szabadidőmben, ha tehetem, sokat olvasok, sportolok, és a barátaimmal töltöm az időt. Mostanában a családommal is egyre többet vagyok, hiszen jövőre Budapesten leszek az év nagy részében, mivel a Krúdyból elbballagva vagy a Corvinus Egyetem nemzetközi tanulmányok szakán vagy az Eötvös Loránd

Tudományegyetem Általános Jogi Karán kezdem meg az egyetemi tanulmányaimat.

- Az apácais évek és a régi osztálytársak feledésbe merültek az eltelt négy év alatt?

- Ugyan, dehogynem! Az Apácaiban töltött négy évem merőben más volt, mint a középiskolai, bár sok hasonlóság is volt közöttük. Az általános iskola nyugodt légkörével szemben a gimnázium dinamikusabb, más a tanár-diák és a diák-diák viszony is, hiszen idősebbek vagyunk, sokszor alig pár évvel fiatalabbak a tanárainknál. Végére is örülök, hogy az Apácaiba jártam, hiszen jó tudálapot kaptam ott, amiből a középiskola első éveit fedezni tudtam, míg mások, akik esetleg gyengébb iskolából jöttek, a lemaradásukat pótolták. A régi osztálytársak, barátok, haverok nagyrészt megmaradtak az Apácaiból, hiszen az érdeklődési körünk már akkor is egyezett, így most is hasonló dolgok iránt érdeklődünk. Néhányan eltűntek, helyükbe újak léptek, mindazonáltal sok régi ismerőssel máig is tartom a kapcsolatot, de olyanok is vannak, akikkel szeretném felfrissíteni a régi barátságot. Még most, az érettségi időszak közepén is sokat sztorizgatunk a régi apácais évekről, szóba kerülnek a tanórak, a büfénél folytatott beszélgetések, az amerikai kosárpályán és az osztálykirándulások.

A tanári pálya szerelmese:
Kudácsi Lászlóné (Kati néni)

„Hálás vagyok a sorsnak, hogy olyan pályára irányított, amit megenni nem, legfeljebb abbahagyni lehet. Most ez történik. A következő években valószínűleg ötvözöm a tanítást a tanulással.” – mondta Kati néni, aki nehéz szívvel hagyja itt iskolánkat. Ezt jelzi, hogy most is olyan felvételt választott, amelyen tanítványai körében látható.

Mi leszel, ha nagy leszel?

Dévald Gábor (8. a osztály)

Ősztől a Zrínyiiben tanulok tovább, aztán irány valamelyik egyetem! Konkrét terveim még nincsenek. Egy biztos, idővel szívesen dolgoznék külföldön jó pénzért, ezért gőzerővel tanulom az idegen nyelvet. Egy légkondis irodában, számítógép mellett

képelem el magam szellemi munkásként.

Horváth Erik (7. c osztály)

En már választottam magamnak pályát, és ez nem más, mint a kosárlabdapálya. Válogatott kosaras vagyok, imádom ezt a sportot! Egy jó egyetem segíthet megalapozni a karrieremet. Van benne kihívás, és nem kevés kitartást igényel a profi kosarazás, de jól fizet, sikereket érhetnek el, és világot láthatok.

Támba Máté (8. a osztály)

Úgysem fogják elhinni a Sulimagazin olvasói, de azért elmondom: a londoni Spirit Of Wine Akadémián szeretnék tanulni, ha eljön az ideje. A bor és pálinka magaskiskolája ez, igen rangos intézmény. Aztán itthon lennék pálinkafőző mester. Magyarországon mindig lesz piaca az alkoholnak...

Ilosvai Noémi (8. a osztály)

Bio-sz-kémia szakon folytatatom szeptembertől a Krúdyban. Felnőttként, az egyetemi évek után fogorvos szeretnék lenni. Apukám is orvos, biztosan büszke lenne rám, és jól lehet keresni ebben a szakmában. Szívesen praktizálnék akár külföldön is. Hosszú-hosszú tanulóévek várnak rám, de vállalom!

Menetre készen

Mi leszel, ha nagy leszel? Sablonos kérdés, mégsem könnyű válaszolni rá, főképp tizenéves korban. Ritkán fordul elő, hogy valaki kisgyermekkori álmait valósítja meg felnőttként, hiszen évről évre szélesebbre tárul előttünk a világ, s nemcsak ruha- vagy lábméretünk változik, értékrendünk, személyiségünk, vágyaink is átalakulnak, formálódnak. Emlékszem, 14 évesen, a Csokisuli végzős diákjaként halványlila gőzöm sem volt, merre tovább, amikor fellapoztam a vaskos pályaválasztási tájékoztatót. A bizonyítványomban sorakozó érdemjegyek behatárolták a lehetőségeimet: világos volt, hogy a Zrínyi, a Krúdy vagy a Kossuth ajtáján hiábavaló lenne bebecsátást kérnem. S ha őszinte akarok lenni, nem is vágytam ilyen tekintélyes, múltjáról híres, követelményéről hírhedt középiskolába.

Végül a 110-esben kötöttem ki épületgépész szakon. Abban az ipari suliban, amit ma már Inczédynek hívnak, és amivel a szülők ijesztgetik az Apáczaizs gyerekeket. Mindig mosolygok magamban, amikor meghallom ezt a gúnyos mondatot: „Tanulj, mert ha hülye maradsz, mehetsz az Inczédybe!” - legutóbb egy diák vágta oda társához vigyorgó arccal az iskolai büfénél. Higgyétek el, tanulságosak voltak azok az évek! A legnagyobb haszna számomra az volt (és most nem viccelek!), hogy segített megtalálni önmagam, segített választ kapnom és adnom a nagy kérdésre: merre tovább az életben? Az ipari tanulóként, fűréssal-faragással, hegesztéssel és menetvágással töltött négy esztendő után ugyanis egy valamit biztosan tudtam, nevezetesen, hogy mit nem akarok csinálni a nagybetűs életben. Örök és könnytelen búcsút intve a gáz- és vízvezeték-szerelés számomra máig titkokkal teli világának magyar-kommunikáció szakon folytattam tovább a Nyíregyházi Főiskolán, néhány éve pedig a Kelet-Magyarország megyei napilap újságírójaként sorokat kanyarintok és fotókat vágok menetek helyett.

Hogy jól döntöttem-e életem kulcsfontosságú, pályaválasztó állomásain? Azt hiszem, igen. Beleértve a sorsfordító, számomra szeretett, számotokra nevetett Inczédyt is.

*Palicz István
(A főszerkesztő jegyzete)*

Játszani is engedd...

Látom magam előtt, ahogy felsír a szülőszobában, és az a legfurcsább, hogy ez a kitörölhetetlen kép nem is tűnik olyan távolinak, pedig tizenöt év telt el azóta. Ma már ballagó nyolcadikos a fiam, öt centivel magasabb nálam, és egy számmal nagyobb cipőt hord. Emlékszem, nyolc évvel ezelőtt milyen büszkén irattuk be a megye egyik legjobb iskolájába, az Apáczaiba, majd miután tetszett, két évvel később a húga is ide került, ugyanahhoz a tanító nénihez. De már akkor hallottuk a tapasztaltabb szülőktől, hogy felsőben majd minden megváltozik. Hittük is, meg nem is, de aztán valóban azt láttuk, hogy ötödiktől egyre nagyobb a gyermekre nehezedő teljesítménykényszer.

Most, amikor felvételizett, jóval kevesebb pontot vitt magával, mint azok a vetélytársai, akik egy kis falusi iskolába jártak, és játszva megszerezték mindentől az ötöst. Mondhatjuk, persze, hogy nekik majd akkor lesz nehéz, ha elkezdik a középiskolát, és kiderül, hogy az az ötös nem ér annyit, mint egy apáczaizs diák hármasa. Igen ám, de ha nem vették fel a gyermekünket, akkor ez sovány vigasz. Mindegy, megszenvedtük rendesen a felvételi időszakot, bár a történet vége mégis szép, hiszen a fiunk szeptembertől az ország egyik leghíresebb gimnáziumának diákja lesz. „Jó szóval oktat, játszani is enged” – hirdeti a jelmondatuk (József Attila után szabadon), és mint a gimnázium egykori diákja, tudom, hogy ezt komolyan gondolták akkor és azóta is. S ha valaki erre azt mondaná, hogy nincs ez így jól, hiszen csak egy versenystállóban születhetnek nagy teljesítmények, annak elárulom: itt érettségizett a Nemzeti Színház jelenlegi főigazgatója, a Szegedi Egyetem oktatási rektorhelyettese, híres színészek, rendezők, televíziós személyiségek. És nem utolsósorban sok-sok pedagógus, akik tanítsanak az országban bárhol, nap mint nap ezt a szellemiséget adják tovább.

Minden gyermekben rejlik valami nagyszerű képesség, éreztetni kell velük, hogy ők ugyanolyan fontosak az iskolának, mint azok, akik országos tanulmányi versenyeket nyernek.

*Zajác D. Zoltán
(A Kelet-Magyarország főszerkesztő-helyettese)*

Sportszelet

Hozzávalók:

2 dl tej
25 dkg Ráma
25 dkg cukor
1 rum aroma
3 evőkanál kakaó
50 dkg darált keksz
10 dkg étcsoki
2 evőkanál olaj

Elkészítése:

A tejszen felolvasztjuk a margarint, és a cukrot összekeverjük a kakaóval. Ezután a tejes Rámát és a cukros kakaót is jól összekeverjük. Beletesszük a rum aromát, majd hozzákeverjük a darált kekszet. Lapos tálca (aminek van pereme) aljába belenyomkodjuk a masszát, ezután leöntjük az olajban felolvasztott csokoládéból készült mázzal. Hűtőbe tesszük, majd kis idő múlva felszeleteljük. Jó étvágyat!

IMPRESSZUM: Apácza Sulimagazin - A Nyíregyházi Főiskola Apácza Csere János Gyakorló Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény lapja (7. szám)

Megjelent: 2009. június Felelős kiadó: Andó Károly Főszerkesztő: Palicz István Szerkesztés, arculat: Chrien Gábor Fotók: Palicz István, Sipeki Péter Korrektor: Rátónyi Marianna DÖK-tanár: Fekete Katalin Nyomdai munkálatok: Mohácsi János